

Ao. 1854.

Zaterdag,

No. 133.

11 November.

SURINAAMSCHE GOVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD. COURANT EN

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.
6 Nov. Van de slavin *Petronella*, geboren in 1823, dochter van *Saraatje*, en hare kinderen *Karel*, geboren in 1850 en *Francis*, geboren in 1854, toebehoorende aan plantaadje *Leydenshoop en Jacobslust*, divisie *Matappicu*.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN,
Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 November 1854.
Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

- 1o. Aan de slavenkinderen *Maria-Geertruida*, geboren in 1850 en *Jacobus Eduard*, geboren in 1853, kinderen van *Anna*, toebehoord hebbende aan de weduwe A. van Doorn, geboren Krieger.
 - 2o. Aan het slavenkind *Jacques*, geboren in 1842, zoon van *Adriana*, toebehoord hebbende aan plantage *de Nieuwe Grond*, divisie *beneden Commewijne*.
 - 3o. Aan den slaaf *Bernard*, geboren in 1829, zoon van *Jeltu*, toebehoord hebbende aan plantage *Dordrecht* divisie *boven Suriname*.
 - 4o. Aan de slavin *Juliana*, geboren in 1778, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel *Mietje van Vrolijk*.
 - 5o. Aan de slavin *Doortje*, geboren in 1825 dochter van *Merie*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel R. P. Limmen.
 - 6o. Aan den slaaf *Jacobus*, geboren in 1810, zoon van *Madelena*, toebehoord hebbende aan Mr. P. Fiers Smeding.
 - 7o. Aan de slavin *Leentje*, geboren in 1822, dochter van *Minie*, toebehoord hebbende aan plantage *Vriendsbeleid en Ouderzorg*, divisie *beneden Commewijne*.
 - 8o. Aan den slaaf *Andries*, geboren in 1836, zoon van *Henriette*, toebehoord hebbende aan N. C. Run s.
 - en 9o. Aan de slavin *Louisa*, geboren in 1816, dochter van *Christina van Bazel*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. Cordova.
- En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren van:
- 1o. *Maria Geertruida Nieleveld*.
 - Jacobus Eduard Nieleveld*.
 - 2o. *Moses Jacques Sterk*.
 - 3o. *Bernard Blaneck*.
 - 4o. *Maria Magdalena Juliana Rolijk*.
 - 5o. *Theodora Dim*.
 - 6o. *Nicolaas Jacobus van Peuterem*.
 - 7o. *Geertje Jacoba Leentje Nohr*.

8o. *Louis Andries Beauvais*.
en 9o. *Louisa van Bazel*.
De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 10 November 1854.
(16376) Alzoo *Hugh Wright*, eigenaar der plantaadje *Nieuw Acconoribo*, gelegen in de divisie *Matappicu*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om van den naam van voormeld effect af- en voor den vrijdom te doen overschrijven, de slavin *Dasiana*, geboren in 1827, moedersnaam onbekend en hare kinderen *Charles*, geboren in 1853 en *Marguerite*, geboren in 1854, ten name van *James Douglass*; en de slavin *Leentje*, geboren in 1834, dochter van *Truitje Z. B.* en haar kind *Julius*, geboren in 1854, ten name van *J. Fleming*.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagtekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 10 November 1854.
Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:
Hyacinthus Franciscus Gerardus van den IJver
en
Cornelia Johanna Adolphina Gaddum.
Enige afkondiging, als zultende dit huwelijk bij anticipatie worden voltrokken.

Aart Corstiaan van Bochove
en
Henriette Adolphina Kaas.
Johannis Martinus Dongen
en
Dorothea Christina Zichem.
Eerste afkondiging.
De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Gedurende de afgelopen week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

- Op den 9den November ll. de slavin *Minerva*, aankomende C. Milgen.
Terwijl sedert 1o. Mei ll. nog als afwezig zijn opgegeven:
- 1o. De slavin *Antje*, aankomende de wed. M. A. Salomons.
 - 2o. De slavin *Antje*, aankomende pl. *Nieuwhoop*.
 - 3o. De slavin *Sophie*, aankomende pl.

Nieuwhoop, in dienst van J. M. A. Salomons,
4o. De slaaf *William* aankomende J. P. Menko, en
5o. De slavin *Rebecca*, aankomende pl. *St. Germain*.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aange-
maand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 10 November 1854.
De Procureur Generaal,
J. A. LISMAN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer kolonie, aan de minst inschrijvenden aanbesteden:

De levering gedurende het jaar 1855 van diverse Voedings-Artikelen voor het Militair Hospitaal,

waarvan de voorwaarden bij de Financiële Administratie ter inzage liggen.

De bus der inschrijvings-biljetten ter Gouvernements-Secretarie, zal geligt worden op den 18den dezer, des voormiddags ten 11 ure.

Paramaribo, den 10 November 1854.
De Administrateur van Financien voornoemd,
A. DE MAN.

Transporten.

Den 9 November 1854. *James Tijn* dañl voor de Pl. *l'Esperance*, aan P. C. Stuger, van den blooten grond *Toevlugt*, gelegen aan de rivier *boven Suriname* en *Thorarica*, met uitzondering van drie concessien in de *Siparipabo kreek*.

Den 10den. De Exploiteur aan J. Hecht, van het Huis en Erf aan de *Steenbakkerij straat*, N. W. La. C No. 115, O. W. La. D No. 111.

Paramaribo, den 10 November 1854.
De waarnemende Griffier bij het Gerechtshof, [16294] MARTINI VAN GEFFEN.

Aanbesteding.

Ten behoeve van het Garnizoen alhier, zal aanbesteed worden de levering van het benodigde:

Versch Rund- en Varkensvleesch,

over het jaar 1855.
Op de voorwaarden welke ter inzage liggen, dagelijks des morgens van 9 tot 12 uur, in het Fort *Zeelandia*, ten huize van den Heer Kapitein de CLOUX, als belast met het toezigt der Menage.
De geslotene inschrijvings-biljetten zullen worden ingewacht tot en met den 22 dezer, des morgens ten 9 uren bij den ondergeteekenden.

Paramaribo, den 11 November 1854.
De Majoor, buitengewoon Adjutant des Konings, Kommandant van het Garnizoen en der Troepen in Suriname,
DE NORMANDIE s' JACOB.

[15526] De Exploiteur bij het Gerechtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 1sten December 1854, des voormiddags ten half negen ure, publiek bij executie verkoopen:

De plantaadje **PEROU** cum annexis, en de daaraan behorende verlatene plantaadje *la Nouvelle Esperance* cum annexis gelegen aan de rivier *boven Cottica*, en

De plantaadje **LIBANON** cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, allen aankomende de Erven D'u Peijrou. *Paramaribo*, den 10 November 1854.

Bij afwezigheid van denzelfden,
De Eerste Substituut Exploiteur,
J. A. A. SALOMONS.

Heden Morgen ten 9 ure,
opening der inschrijvings biljetten op de te koop aangeboden:

30 VATEN SUIKER,
Van *Bentshope*; en
25 DITO DITO,
Van *Nieuwkoop*,
ter Griffie van het Gerechtshof (16380)
Paramaribo, den 11 November 1854.

De COMMISSIE tot *herluzatie der huurwaarde van de Huizen en Gebouwen* binnen de stad *Paramaribo* en derzelver omtrek, brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen dat zij hare werkzaamheden zal voortzetten op MAANDAG den 13ten dezer maand, des morgens ten zeven ure, te beginnen met No. 101 van Wijk B.

Paramaribo, den 10 November 1854.
De Scriba bij de Commissie voornoemd,
J. F. SAILE VANIER.

VERSLAG
VAN DE
VIJFDE VERGADERING DER LEDEN

OOST- EN WEST-INDISCHE OPVOEDINGS-MAATSCHAPPIJ,
gehouden te 's Gravenhage, den 29ten Maart 1854.
(Tevens ter voldoening aan art. 29 §. d. der Statuten.)

(Vervolg van ons vorig No.)

Met den landpost van Februarij II. werd voorts het verzoek van den heer J. A. Wiederhold te *Pasoverden* ontvangen om zijne drie zonen, oud 15, 14 en 13 jaren, die zich reeds hier bevinden, en nog een vierden, die in dit jaar hier verwacht wordt, onder het toezigt en de verzorging der Opvoedingsmaatschappij te neunen. Deze drie hier te lande aanwezige kinderen waren vroeger aan de zorg van nu wijlen den heer J. Meeste te *s Gravenhage* toevertrouwd. De heer Wiederhold verwees de commissie naar den heer M. G. van Hage te *s Hage*, om met ZEd. over de financiële aangelegenheden in overleg te treden, van wien zij vernam dat ZEd. zelf in het laatst van het vorig jaar was verzocht geweest, om de voogdij over deze kinderen te aanvaarden, doch dat hij toen op de Oost- en West-Indische Opvoedingsmaatschappij gewezen had, als het best in staat om die voogdij uit te oefenen. Naar aanleiding van dit een en ander heeft de commissie den heer Wiederhold medegedeeld, dat zij bereid is het toezigt over zijne kinderen op zich te nemen, zoodra aan de financiële voorschriften der statuten zal zijn voldaan. Zij heeft hem tevens verzekerd dat zij niet ongenegen was, om met den heer van Hage, over de belangen zijner kinderen, die te *Voorburg* bij den heer O. W. Bruinings Ingenhous op school liggen, een wakend oog te houden, tot tijd en wijle het financiële punt zou geregeld zijn.

Dezer dagen heeft echter de heer F. L. der Kinderen, als belast met het beheer van den boedel van wijlen J. Meeste, een saldo van f 224.69, als den heer J. A. Wiederhold te *Pasoverden* competeren.

de, der commissie aangeboden. Dewijl nu daardoor aan de eerste voorschriften der statuten werd voldaan, heeft zij die som aangenomen en stelt diensgevolge voor, om genoemde drie pupillen onder de zorg der Opvoedingsmaatschappij op te nemen. Zij kan, betreffende deze kinderen, nog het volgende ter kennis der vergadering brengen.

De oudste, T. Wiederhold, oud 15 jaar, die tot ambtenaar der 2de klasse in *Oost-Indië* bestemd is, lijdt aan eene hevige borstkwaa, welke tot ernstige bezorgdheid aanleiding geeft. De plaatselijke geneesheer te *Voorburg*, de heer Terlaak, heeft hem onder behandeling, maar is met den heer Vinkhuizen te *s Gravenhage* in consult getreden. De secretaris der maatschappij heeft zich in persoon overtuigd van de zeer liefdevolke bejegening en nauwlettende verzorging, die de pupil ten huize van den heer Ingenhous geniet. De tweede, A. F. Wiederhold, oud 14 jaren, is bestemd tot officier der Koninklijke marine en zal waarschijnlijk in het volgend jaar zijn examen van toelating aan de akademie te *Breda* afleggen. De derde, W. G. Wiederhold, oud 13 jaar, toont voorschijns veel neigings om predikant te worden. Intusschen zal, echter gelijk van zelf spreekt, eerst later kunnen worden beslist of hij daarvoor genoegzaam aanleg bezit. Er is een begin gemaakt met het onderwijs in de oude talen, waartoe hij den heer Ingenhous gelegenheid bestaat.

Bij de mededeeling der voorgaande aangelegenheden van ieder pupil afzonderlijk, voegden de leden, met het bijzonder toezigt belast, nog eenige opmerkingen en voortellen, naar aanleiding van welke, nog het volgende besloten wordt:

1o. Goed te keuren dat de pupil G. L. Schultz, op voorstel van den heer Rooda, op eene kostschool wordt geplaatst, en zijks bij voorkeur op die van den heer Bruinings Ingenhous te *Voorburg*.

2o. Goed te keuren dat aan den pupil F. L. F. E. de Vogel privaot onderrigt in de Javaansche taal gegeven wordt.

3o. De commissie van beheer te magtigen om het verzoek van den pupil H. v. d. Star Jr. [om de inrigting van den heer van Galen te verlaten] in te willigen, indien daartegen bij de heeren Trakranen en van Vlissingen en van Heel geene bedenkingen bestaan.

4o. Ten opzichte van de pupillen W. F. Doornik en F. H. Doornik de commissie van beheer te magtigen, om zoodanige maatregelen te nemen, als haar in overleg met den heer G. L. Baud, meest raadzaam voorkomen.

5o. Haar insgelijks te magtigen, om ten aanzien van den pupil M. E. Andreas, zoodanig te beschikken, als haar in overleg met den heer de Monchy, wenschelijk zal voorkomen.

6o. Het verzoek van den pupil J. Andreas, om op kamers te gaan wonen, niet toe te staan, en hem tevens nog voorschijns bij de heeren Vlissingen en van Heel te doen verblijven.

7o. Goed te keuren dat de pupil P. P. Andreas op het gymnasium te *Delft* wordt geplaatst, indien aldaar tevens gelegenheid is om hem een geschikt huisgezin ter inwoning aan te wijzen.

8o. Goed te keuren dat de drie pupillen Wiederhold onder het toezigt en de verzorging der Opvoedingsmaatschappij worden opgenomen.

Hierna deelt de voorzitter nog mede dat al de boeken en registers betreffende de financiële administratie door den secretaris met zorg zijn bijgehouden, en dat de rekeningen-courant met ouders en voogden over het jaar 1853 zijn opgemaakt, om per landpost van April te worden verzonden. Hij verzoekt de heeren Stolte en de Veer zich te willen overtuigen van de goede orde, waarin het geldelijk beheer zich bevindt, waartoe de werkzaamheden voor eenige oogenblikken worden geschorst.

(Vervolg en slot hierna.)

Publieke Veilingen.
Ter kastelenij van het Gerechtshof, op
Vrijdag 10 November 1854.
Het HUIS en ERF aan de Steenbakkerij

straat, La. C. No. 115. — f 1600. — J. RECHT. — en

Het HUIS en ERF verdeeld in twee kamers, mede gelegen aan de Steenbakkerij straat, La. C. No. 116 a. b. — f 895. — Jb. de MIRANDA. — Beide aankomende D. J. KUIPERS echtgenoot van D. J. YSACKERS.

Scheepvaart.
BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, 's rijks koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, van Demerarij.
Idem, het schip *Anna Maria*, kapt. H. P. H. Muntendam, van Amsterdam.

ADVERTENTIE.

Tegen gereed Geld,
worden bij inschrijving te koop aangeboden van plant *Sardum*.

40 VATEN SUIKER.
De inschrijvings biljetten zullen worden aangeaomen ten kantore van N. Nielson, tot **HEDEN MIDDELEN** om 11 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper, van plant moeten worden afgehaald. (16341)
Paramaribo, den 11 November 1854.

In Commissie ontvangen
per de *Juno*, en te bekomen bij den ondergeteekende:
Eenige oxhoolden **ST. EMILION** en dito kistjes **PIAN DUTILL**, beste qualiteit.

Nog Voorradig:
SHERRIJ WINE, **SOUSSANS MEDOC** en andere **WIJNEN** in kistjes. (16382) A. B. BIBAZ.

Men gebruike de Zalf en Pillen van HOLLOWAY,
voor roos, zieke beenen, enz.

De echtgenoot van den heer Eduard Cole, postbeambte te *Salcombe* bij *Kingsbridge*, leed sedert jaren aan de roos en andere huidziekten. Sedert eenigen tijd had zij ook een ongemak aan een harer voeten, alwaar eindelijk vier diepe gaten zich vertoonden met eene hevige ontsteking; zij was onder behandeling van eenige der bekwaamste heelmeeesters doch te vergeefs. Eindelijk gebruikte zij de Zalf en Pillen van *Holloway*, waarmede zij hare wonden heeft genezen en overigens volmaakt is hersteld.

Deze Zalf en Pillen zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrug* straat a f 1, f 3 en f 5. (16383)

PARAMARIBO, den 11 November 1854.

Bij het ter perse leggen dezer, ontvangen wij per de stoomboot *Paramaribo*, Europeasche dagbladen tot den 16n. Oct. Hoezeer de berigten zeer uiteenloopen, komen de meeste daarin overeen dat *Sebastopol* op den 4n. Oct. door de geallieerde troepen is gebombardeerd geworden. De bijzonderheden en de voornaamste nieuwstijdingen in die bladen voorkomende, zullen wij in eene buitengewone uitgave, die morgen voormiddag verschijnt, sal onzen lezers mededeelen. — De veldmaarschalk *St. Arnaud* is in het gezigt van *Sebastopol*, aan een aanval van cholera overleden; het lijk is naar Frankrijk overgevoerd.

Gedrukt bij J. C. MULLER & Co.

SURINAAMSCH E COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

van Zaterdag den 11^{den} November 1854 No. 135.

PARAMARIBO, den 11 November 1854.

Wij haasten ons, uit de zeer uiteenlopende berigten omtrent het tooneel des oorlogs in de Krim, voorkomende in de Europeische dagbladen tot 16 October jl., de volgende bijzonderheden samen te vatten en onzen lezers mede te deelen.

De vroeger medegedeelde tijding van den val van Sebastopol is niet bevestigd.

Na de landing der geallieerden en de bemeeistering van Eupatoria, rukten zij op ten Noorden van Sebastopol, waar de Russen met eene krijgsmagt van 50,000 man, met eene sterke kavallerie en artillerie, aan de rivier de Alma verschanst waren. Den 20sten September werd deze sterkte door de vereenigde troepen aangeast en na een verwoed gevecht van twee en een half uur vernieest.

De slag werd aan den linkeroever der Alma geleverd, alwaar de Russische bevelhebber Menschikoff, op eene reeks van stijle heuvels, omstreeks vier honderd voet hoog, onder bescherming van 100 stukken geschut, en nog bovendien versterkt door stevige redouten welke hoog boven den stroom op de rotsen uitstaken en den anderen oever der rivier beheerschten, eene stelling had aangenomen, die hij voor onneembaar hield, zoo zelfs dat men, na den slag, in zijn reiswagen eene correspondentie met den keizer vond, waarin hij zijnen keizerlijken meester verzekerde dat hij zijne stelling tegen een leger van 200,000 man zoude kunnen verdedigen en dat dezelve onder geene omstandigheden, in minder dan 3 maanden zoude kunnen genomen worden.

Het was in die ontzagwekkende, zeldzaam sterke positie, dat de geallieerden de Russen in den morgen van 20 September aantroffen. Ten 11^ure van dien dag stonden de verbonden legers strijdvaardig aan den regterooever der Alma. Het centrum bestond uit de 3de divisie, onder bevel van prins Napoleon. De regtervleugel, steunende op de zee, bestond uit de 2de divisie onder bevel van den generaal Bosquet, alsmede uit 4000 Turken. Aan den linkervleugel, tegenover het gros van het Russische leger, stond het Engelsche leger, en tusschen het centrum en den linkervleugel, de 1ste divisie, onder bevel van generaal Canrobert. De reserve werd achterwaarts opgesteld en was uit de 4de Fransche en 5de Eng. divisien, benevens uit 6000 Turken zamengesteld. De geheele kavallerie der geallieerden bestond uit twee eskadrons Fransche en het 17de en het 4de regiment Engelsche ruitery. Hunne artillerie was nageoeg even sterk als de Russische. Prins Napoleon had alzoo den post van eer mogen innemen, vermits hij front maakte tegenover eene Russische redoute van 30 stukken. In het geheel waren 56,000 geallieerden op het terrein aanwezig. Hun aantal was dus in hun voordeel, doch uit aanmerking van de geduchte positie des vijands, kon dit de schaal niet in hun voordeel doen overhellen.

De maarschalk de St. Arnaud bemerkte alras, dat de positie der Russen, hoe schijnbaar onneembaar ook, door eene grove fout van den vijandelijken opperbevelhebber, een zwak punt had. Aan de uiterste regterzijde der geallieerden, tusschen den linkervleugel der Russen en de zee, hadden de laatsten namelijk den doortogt onverdedigd gelaten. Onverwilt maakte de maarschalk van die feil gebruik en gaf den generaal Bosquet bevel om dien doortogt te passeren en vervolgens den vijand in den linkerflank aan te vallen. Met de grootste snelheid had die beweging plaats. Weldra verkondigde het kanon der 2de divisie

en der Turken, dat aan de orders des maarschalks volle uitvoering gegeven was. Dit was trouwens even goed op te merken uit de verbazing, die deze onverwachte aanval blijkbaar in de gelederen der Russen verwekte.

Gelijktijdig rukten de brigades der 3de divisie achtereenvolgens tegen de redoute op. In een oogenblik waren de Zouaven en het regiment infanterie van marine, de rivier over. Noch het vuur der redoute, noch dat der 10 bataillons onder dezelve, noch het vernielende tirailleursvuur, konde hen ontmoedigen. Eenmaal aan de tegenovergestelde zijde aangekomen, stuitten de troepen echter op een vreesselijke hinderpaal. De Russen namelijk hadden al het struik gekapt, om de geallieerden elk beschutsel te ontnemen; vervolgens hadden zij die massa struiken en takken op hoopen gelegd, waarachter zich hunne tirailleurs verscholen en zodoende dood en verderf verspreidden, zonder zelve het minste gevaar te loopen, en toen nu de geallieerden eenmaal die hoopen gendeerd waren, staken de Russen ze in brand. De wind, naar de zijde der geallieerden waaijende, werden de manschappen weldra door een dikken rook omhuld, die hen dreigde te verstikken en hen tijdelijk het gezigt ontnam. Dat was een vreesselijk oogenblik; want op hetzelfde oogenblik regende het letterlijk kogels, lood, ijzer en schroot op de Zouaven en andere infanteristen, die wel is waar met een levendig geweervuur antwoordden, doch zonder den vijand afbreuk te doen, tijdens hunne eigene gelederen ijsselijk door het vuur van het vijandelijke centrum gedund werden. Na dien ongelijken strijd, die drie kwart uur duurde, had het regiment Zouaven alléén, reeds 400 man verloren; het regiment infanterie van marine, was niet minder aanzienlijk. Niets anders bleef over dan of om af te trekken, of om den storm op de redoute te wagen. Bevel tot het laatste werd gegeven—en wanneer men zich thans de ligging en sterkte dier redoute voor oogen stelt, dan zal men zich een denkbeeld kunnen vormen van den strijd, die zich nu ontspan.

De hier in het gevecht zijnde brigade, stormde voorwaarts, terwijl de brigade van generaal Thomas oprukte, om den storm te ondersteunen. Er ontstond weldra eene bovenmenschenlijke worsteling, die meer dan een uur duurde. De Fransche soldaten, vooral de Zouaven, verrigten wonderen van onversaagdheid en behendigheid. Elke rotablok in den steilen muur, elke scheur in de rots wanden, elke plantwortel of steen, in één woord alles wat aan hand of voet het geringste steunpunt bood, werd gebezigt om opwaarts te stijgen. Dat al geschiedde onder het vernielende vuur des vijands. Toen verhieven zich de Franschen van plateau tot plateau, wierpen alles terug wat zich tegen hen trachtte te verzetten en bereikten eindelijk de geduchte batterij van 30 stukken. De verwoedheid, de verbittering, de wanhoop waarmede tot dusver reeds gestreden was, scheen voor geen stijging meer vatbaar. Toch geschiedde het, want om deze batterij werd nog een uur lang moorddadig gevochten. Het was een gevecht man tegen man, voor, tusschen en om de stukken. Russen, Franschen en Turken, allen hebben als leeuwen gestreden. Eindelijk verloren de Russen, na bij hunne batterij den strijd nog een goed uur volgehouden te hebben, de geestkracht, die hen tot dus ver bezield. En toen nu de divisie van generaal Bosquet, zegvierende op den Russischen linkervleugel, voorwaarts rukte, begonnen zij te wankelen en werden voor goed achteruitgeworpen.

Intusschen was aan den linkervleugel het Engelsche leger met eene ongelooflijke koelbloedigheid tegen den Russischen regtervleugel opgerukt. Ook daar was de strijd bijna onmogelijk. De Russen waren er oneindig sterker in getal vermits zij er, gelijk reeds gezegd, het gros hunner troepen vereenigden, op grond dat zij de redoute, op den steilen kustoevers gelegen, zoo goed als onneembaar hielden. De Engelschen stuitten dus op een degelijk georganiseerd weerstand, maar zij vielen met zoo onverschrokken moed aan, dat men ook hier alras handgemeen werd. Een allerverwoedst gevecht vooral had plaats tusschen de Russen en de *Wales fusileers* (23ste regiment fusiliers van Wales); deze, ondersteund door de Bergschotten, met hunne doedelzakspekers voorop, lieten zich noch door kanon noch door geweervuur keeren, en stormden met blauk geweer op de Russische slaglinie los, tijdens de artillerie van het Engelsche leger den vijand zoo veel mogelijk afbreuk deed. Na een vreesselijk gevecht met het blanke wapen, werden de Russen teruggeworpen en zegevierden de Engelschen langs de geheele linie die zij te bestrijden hadden.

De linkervleugel door generaal Bosquet, het centrum door prins Napoleon en de regtervleugel door lord Raglan alzo teruggeworpen zijnde, bereikten Engelschen, Franschen en Turken, bijna gelijktijdig het plateau, waarop de geheele Russische krijgsmagt voor den aanvang der bataille was gesteld. De Russen gaven daaniettemin den moed nog niet op. In de bij het centrum gelegen vallei trokken zij hunne artillerie terug, vormden zich in carrés en openden op nieuw een moorddadig vuur. Aan de zijde der geallieerden dacht men er zelf niet aan dat vuur te beantwoorden. Allen, Franschen, Engelschen en Turken, grepen bajonet, sabel, degen, of daggor, en stormden blindelings op de Russen in. De Russische carrés verbeidden en weerstonden dien aanval eenigen tijd met eene koele onversaagdheid, doch eindelijk werden hunne carrés grootendeels verbroken en werden zij overhoop geworpen. Van dien oogenblik af, was de algétt der Russen volkomen; maar de Engelsche fusiliers, de Schotten, de Zouaven en het meer bedoelde regiment infanterie van marine, waren niet te beteugelen; dat volk, verbitterd door de geleden verliezen, rigtte onder de vlagtelingen eene vreesselijke slagting aan; alles, wat hen in handen viel, maakte n zij af; geen kwartier werd door hen gegeven. In de grootste wanorde trokken de Russen op de rivier Katcha terug, waar zich een tweede geretrancheerd kamp bevond. Indien de geallieerden over meerdere ruitery hadden kunnen beschikken, dan zoude niet de helft der Russische strijdkrachten het slagveld verlaten hebben.

Des avonds was een deel van het leger der geallieerden in het Russisch kamp zelf gevestigd, terwijl het andere deel voorwaarts rukte om den vijand te observeren.

De wederzijdsche verliezen worden aldus geraamd:

Russische zijde: 6000 dooden en gewonden;
Engelsche zijde: 1500 dooden en gekwetsen;
alleen het opgemeld regiment *Wales fusileers* verloor van 750 ongeveer 400 man;
Fransche zijde: 1200 dooden en gewonden;
Turksche zijde: 120 dooden en gewonden;
De Russen hebben op het slagveld moeten achterlaten 4 kanonnen van zwaar kaliber, 2 vaandels, 18 standaarden, en een aanzienlijk aantal geweren en knapsakken.

Na hunne overwinning aan de Alma rukten de vereenigde troepen verder voorwaarts en

kwamen aan de rivier Balbeck, anderhalf uur van de stad Sebastopol gelegen; vervolgens trokken zij op naar Balaklava, welke plaats den 26 sept. werd bemagtigd. De bezetting van deze plaats is een gewichtig feit. Van dit punt kunnen zij de gemeenschap met de vloot onderhouden. Een goede weg leidt naar Sebastopol; de geallieerden zijn dus op eene hechte wijze in de krim gevestigd. De *Moniteur Uni-* *versel*, deelt een rapport mede van den admiraal Hamelin, waarin de redenen opgegeven worden, waarom, na de bataille bij de Alma het plan van den veldtocht gewijzigd en de beweging naar Balaklava geschied is. Die redenen zijn de volgende: Volgens het oorspronkelijk plan zouden de geallieerde troepen zich van het fort Constantijn meester maken, alsmede van de batterijen ten noorden van de haven, ten einde aldan de vloot, de haven met geweld binnen dringende, den aanval op de vesting zou kunnen ondersteunen. De omstandigheid echter, dat de Russen den toegang tot de haven door het laten zinken van schepen, geheel versperd hebben, belette de uitvoering van dit plan en maakte het verkieslijker, de stad van de zuidzijde aan te tasten, waar zij minder versterkt is. Men merkt teregt aan, dat de Russen, door het laten zinken van zoo vele schepen, toonen, dat zij besloten hebben de stad tot het uiterste te verdedigen. Het gerucht is dan ook verspreid, dat prins Menchikoff voornemens is de vloot liever te vernielen, dan toe te laten dat een enkel schip in handen des vijands valt, alsmede dat hij de meeste forten heeft laten ondermijnen, om ze, zoo noodig, in de lucht te laten springen.

Volgens de jongste depeches kan men aannemen dat Sebastopol den 5 Oct. geheel ingesloten was.

— Omer Pacha was van zijnen kant aan het hoofd van 80,000 man naar Bessarabie getrokken, ten einde de Russische troepen aldaar af te leiden en alzoo de vereeniging van troepen aan de Krim af te snijden.

De keizer van Rusland heeft aan het Oostenrijksche kabinet in eene nota de vraag gerigt of het veroorloven zal dat Omer Pacha Rusland op zijn eigen grondgebied (Bessarabie) aantast. Hierop is een bevestigend antwoord van den keizer van Oostenrijk gevolgd, en wel op grond van een met de Porte gesloten traktaat omren,

het bezetten der vorstendommen waarbij hij de verplichting op zich heeft genomen om het voortrukken der Turken naar de grenzen van Bessarabie geene hinderpalen in den weg te leggen. Dit antwoord heeft, gelijk men ligtelijk vermoeden kan, geen aangename indruk te weeg gebracht bij den Czar die zelfs ophefdering heeft doen vragen nopens de gewenschen door den Oostenrijkschen gezant te Parijs aan keizer Napoleon gebragt, ter gelegenheid van de overwinning welke de geallieerde troepen over de Russen behaald hebben bij de Alma in de Krim.

— De maarschalk de St. Arnaud die met zoo zoo veel roem den strijd tegen de Russen gevoerd heeft, is op den 29 Sept. door de cholera aangevallen, die binnen weinige uren tijds een einde aan zijn roemrijk leven maakte. Daags vóór zijn dood had de maarschalk nog twaalf uren te paard gebleven en eene bovenmenschenlijke energie en bedrijfzameheid aan den dag gelegd. Toen hij zich doodelijk angetast gevoelde begaf hij zich aan boord van de Berthollet; aanvankelijk gevoelde hij zich iets beter, doch die beterschap was kortstondig, want drie uren later gaf hij den geest te midden van den staf die hem naar boord had vergezeld. Zijn lijk werd naar de kapel te Therapia overgebracht, den 1 Oct. gebalsemd en den 3den naar Frankrijk overgevoerd.

NEDERLANDEN.

Bij Kon. besluit van den 29 Sept. zijn de navolgende beschikkingen genomen:

1o. De Heer A. L. Weddik eervol ontheven van de waarneming der functien van Secretaris Generaal bij het Dept. van Kolonien, en tevens benoemd tot Staatsraad in buitengewone dienst.

2o. Aan Mr. L. W. G. Keuchenius, laatstelijk raadsheer in het hooge gerechtshof van N. L., opgedragen de waarneming der functien van Sec. Generaal bij het depart. van Kolonien.

— Bij besluit van denzelfden dag is bij de geneeskundige dienst van de landmagt in West Indie tot Apotheker van de 3de klasse benoemd, de Heer A. J. H. Kieren.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, 's rijks koloniale Schreefstoomboot Paramaribo, van Demerarij.

Idem, het schip Anna Maria, kapt. H. P. H. Muntendam.

Den 11den, het schip Wilhelmina, kapt. J. N. Klint. Passagiers: Mej. W. van Thol, en de Heeren J. C. Hartman, Jonkh. J. W. de Poissau, J. Meijers en D. J. Sanches.

Idem, het schip Adrianus en Willem, kapt. Scheeve. Beiden van Amsterdam.

Uit Texel naar herwaarts gezeild.

Den 7n. Oct. de schepen Susanna, kapt. Groenewoud. Cuba, kapt. H. D. Zijlemaker.

Uit Hamburg naar herwaarts.

Het schip Oummerlanden, kapt. Wieringa.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebroeders Samson. Vertrekt uiterlijk MAANDAG

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gi-sius en Co.—Sluit 15 dezer.

Juno, kapt. J. A. de Lang, adres bij Gi-sius en Co.

ADVERTENTIEN.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels zal op Dingsdag den 14den dezer, des voormiddags ten negen ure, bij den Vendumeester A. Salomons publiek doen verkoopen:

Een **EZELIN** en **VEULEN**

Een **BOK**, een **GEIT** en

Een **BUL**,

behoorende tot den boedel van wijlen den Heer B. Brouwer.

Paramaribo, den 11 November 1854.

De Curator voornoemd,
(16387) CHs. LIONARONS.

Godrukt bij J. C. MÜLLER Ar.